

РЕШЕНИЕ

№ 153

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 07 април 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тридесет и първи март през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №106 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА против решение №922 от 22.12.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1218 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №3862 от 29.05.2014 г. издадено от ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪРА НА КУЛТУРАТА срещу „***“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, район ***, ул. *** №***, представлявано от Н. П. Д.***, управител, за нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 3 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) във вр. с чл. 91, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗАПСП във вр. с чл. 72, т. 4 от ЗАПСП, като е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 600 (две хиляди и шестстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно. Възражава срещу изводите на районния съд за допуснато в производството по налагане на административно наказание съществено процесуално нарушение касателно връчване на съставения акт на лице без надлежна представителна власт в нарушение на правилото на чл. 40, ал. 1 на ЗАНН. Твърди, че с връчването на съставения в условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН акт за установено нарушение на пълномощник на наказаното дружество, правото на защита на нарушителя не е ограничено в никаква степен. В депозираните във връзка с жалбата писмени бележи касаторът излага и доводи по същество на съдебния спор, като пледира безспорност на нарушението и неговото авторство, както и правилно приложение на материалния закон в проведеното административнонаказателно производство. На посочените основания жалбоподателят иска от касационния съд да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от ю.к. Иванова. Поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалбата, „****“ ЕООД, гр. София, пред съда се представлява от ю.к. Н.***. Възразява срещу доводите на жалбоподателя, пледира правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция. Моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник прави заключение за законосъобразност на обжалвания съдебен акт. Дава становище, че решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд в подкрепа на сочените основания за обжалване са представени решения на Административен съд - Благоевград по идентични казуси.

Административен съд - Перник, като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел за безспорно от фактическа страна, че на 06.12.2013 г. със съставяне на акт за нарушение, срещу „****“ ЕООД, гр. София, в качеството му на кабелен оператор, е образувано административнонаказателно производство за нарушаване разпоредбите на ЗАПСП в частта, относно забраната на закона да препредава по кабел на телевизионни програми, без съгласието на правоносителите, в случая програмата на Fashion TV. Въз основа на така съставения акт за установено нарушение е издадено и процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите решаващият първоинстанционен състав, при извършваната служебно цялостна проверка за законосъобразност на проведеното производство по налагане на административно наказание, установил пороци при водене на същото, касателно изискванията на ЗАНН за връчване на съставяните актове за административни нарушения. Безспорният факт на предявяване и връчване на процесния акт на договорен пълномощник на наказаното дружество районният съд е приел за съществен порок на производството по издаване на наказателното постановление поради липса на изрично упълномощаване за участие на пълномощника в съдопроизводствени действия. На посоченото основание постановеният правораздавателен акт е отменен.

Решението е правилно.

Мотивите на първата съдебна инстанция за отмяна на процесното наказателно постановление на посоченото основание се споделят изцяло от касационния съд.

Административнонаказателната отговорност е лична. Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, следва да бъде връчен лично на посоченото за нарушител лице, с оглед даване възможност на същото да реализира законоустановените си права в пълнота, в това число и да направи писмени възражения в тридневен срок. Предвид изключението от правилото на чл. 24, ал. 1 на ЗАНН относно личния характер на административнонаказателната отговорност, уредено с нормата на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН обаче, обективна и безвиновна отговорност за неизпълнение на задължения към държавата, когато това е предвидено в съответния закон или указ, носят и ЕТ и ЮЛ, посредством налагането на административно наказание „имуществена санкция“. Законът, позволил административно наказателно производство да бъде образувано и водено срещу посочените лица, от името и за сметка на които процесуалните действия следва бъдат реализирани от представляващите ги по закон, не съдържа изрична забрана или указание относно начина учредяване на представителство на посочените лица в такова производство. Следователно ЮЛ и ЕТ могат да бъдат представлявани както от своите законови представители, така и от договорни пълномощници. Това е възможно обаче първо по силата на пълномощно, но второ – по силата на изрично пълномощно, от което ясно да личи воля на законовия представител на дружеството, същото да бъде представлявано в рамките на производства за налагане на административно наказание от конкретно посочено дееспособно физическо лице.

Актосъставителят, приел за надлежни действията на И. Н.***, е нарушил императивните правила за водене на производство за налагане на административно наказание. Административнонаказващият орган на свой ред е опорочил процеса, като не е изпълнил задължението си по чл. 52, ал. 2 от ЗАНН, да върне акта за предявяване на надлежен представител на нарушителя. Нормата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН гарантира правото на нарушителя, посредством надлежно представляващото го лице, да се запознае със съдържанието на акта за установяване на административно нарушение и да възрази срещу съставянето на същия, вкл. и в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Несъобразяването с посочените императивни разпоредби на ЗАНН води до съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като рефлектира върху правото на защита на наказаното лице, ограничавайки го да се защити в пълнота, относимо и в срок срещу предявеното му административнонаказателно обвинение. Посочените пороци са абсолютно съществени процесуални нарушения и са винаги основание за отмяна на финализиращия производството за налагане на административно наказание правораздавателен акт. За пълнота на решението си съдът ще отбележи, че сочената от жалбоподателя практика на други административни съдилища по идентични казуси, сочеща различно тълкуване и прилагане на едни и същи разпоредби, не може да бъде основание за касиране на постановен съдебен акт. Съдът е независим и в своята практика се подчинява само на закона. Наличието на противоречия относимо към настоящия казус не е преодоляно посредством постановяването на тълкувателно решение или постановление на ВКС или ВАС, поради което практиката на други съдилища, различни от

посочените в чл. 130, ал. 2 на Закона за съдебната власт се явява незадължителна. Към настоящия момент съставите на Административен съд - Перник имат трайна и безпротиворечива практика при тълкуването и приложението на ЗАНН в частта му относно действията по връчване на съставяни актове за административни нарушения на ЕТ и ЮЛ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №922 от 22.12.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1218 по описа на съда за 2014 г., с което отменено наказателно постановление №3862 от 29.05.2014 г. издадено от ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА КУЛТУРАТА срещу „***“ ЕООД, гр. София.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/